

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت چهل و پنجمین سالگرد حماسه سیاهکل

این‌گونه ماندگار شد سیاهکل!

چهل‌وپنج سال از نبرد حماسی رفقای ما در ۱۹ بهمن ۴۹ گذشت. پرچم خون‌رنگی که در سیاهکل برافراشته شد هرگز فرو نیفتاد. پرچم سرخ مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم در شرایطی در سیاهکل به اهتزاز درآمد، که دیکتاتوری عریان و عنان‌گسیخته شاهنشاهی، رعب و وحشت بیمانندی را بر جامعه حاکم ساخته و امکان هرگونه مبارزه موثر قانونی را از کارگران و زحمتکشان سلب کرده بود. جنبش کارگری و کمونیستی، زیر آوار سنگین شکست چپ پس از کودتای ۲۸ مرداد سال ۳۲، در رکود و خمودی فرو رفته بود. سیاست‌های تسلیم‌طلبانه حزب توده و خیانت رهبران آن، که تحت عنوان چپ، سوسیالیست و کمونیست فعالیت می‌کرد، نه فقط لطمات سنگینی را بر اعتبار چپ و کمونیسم وارد ساخت، بلکه بی‌اعتقادی و بی‌اعتمادی کارگران به مبارزه و به عناصر چپ و کمونیست را نیز در پی داشت. تأثیرات مخرب سیاست‌ها و عملکرد این حزب، گرایش به کمونیسم و فعالیت کمونیستی را به شدت محدود ساخت و بر جو یاس و بدبینی در جامعه دامن زد. محافل و گروه‌های چپ پراکنده که پس از آن دوره و از اوایل دهه چهل پدیدار شدند، علاوه بر این موانع و معضلاتی که سد راه فعالیت‌های کمونیستی بود، از تشنیت فکری و نظری نیز در رنج بودند. کسی نمی‌دانست چه باید کرد و چگونه می‌توان بر این معضلات فائق آمد. سیاهکل از بطن چنین شرایطی متولد شد. گرچه سیاهکل و جنبش مسلحانه از تأثیرات جنبش‌های مسلحانه آن دوره در کشورهای آمریکای لاتین، خاورمیانه و امثال آن بر کنار نبود، اما مقدم بر هر چیز، سیاهکل برخاسته از شرایط داخلی و بر پایه تحلیل مشخص از شرایط مشخص استوار بود. سیاهکل پاسخ مشخص چه باید کرد بود. سیاهکل بایستی بنیست جنبش کمونیستی - کارگری را می‌شکست و راه را فرا روی فعالیت کمونیست‌ها و انقلابیون می‌گشود. چنین کرد و چنین بود نقش منحصر به فرد و مهم سیاهکل!

سیاهکل، نیاز مبرم و حیاتی جنبش انقلابی در آن مقطع تاریخی را پاسخ داد، مرحله نوینی را در جنبش کمونیستی ایران رقم زد، به یک رویداد تاریخی تبدیل گردید و این‌گونه، ماندگار شد سیاهکل!

خروش رعدآسایی که از سیاهکل برخاست، در تمام پهنای کشور طنین‌انداز شد و نه فقط فضای سیاسی را به تسخیر خود درآورد، بلکه شعر و هنر و ادبیات نیز از تابش اشعه سرخ‌فام آن برکنار نماند و این‌گونه به میان توده‌ها رفت و ماندگار شد سیاهکل! سیاهکل و جنبش مسلحانه، بر اغتشاش فکری و نظری آن دوره غلبه کرد، تمام محافل و گروه‌هایی را که سرگرم تئوریزه کردن پاسیفیسم و بی‌عملی بودند، ایزوله و از صحنه خارج ساخت و تأثیرات شگرف مثبتی نه فقط بر مبارزین و انقلابیون، که بر کل جامعه برجای نهاد. سیاهکل و جنبش مسلحانه نه فقط به لحاظ نظری و عملی به اصلی‌ترین جریان و تشکل کمونیست‌ها تبدیل گردید، بلکه ذهنیت منفی نسبت به کمونیسم و کمونیست‌ها را درهم شکست، اعتماد سیاسی توده‌های کارگر و زحمتکش را بدست آورد، کارنامه درخشانی از کمونیست‌های ایران به طبقه کارگر و توده‌های مردم ارائه داد، پیشتاز بود و بی‌همتا و این‌گونه ماندگار شد سیاهکل!

حماسه‌سازان سیاهکل گرچه در یک نبرد نابرابر با دشمن طبقاتی از پای درآمدند، اما سازمانی را بنا نهادند که از همان آغاز به عنوان یک سازمان کمونیست که زیر پرچم مارکسیسم - لنینیسم مبارزه می‌کند، موجودیت یافت و صدها و هزارها تن از آگاهترین و پیشروترین روشنفکران انقلابی را به سوی خود جلب کرد. شعاع پرتاب گدازه‌های سرخ آتش‌فشانی که در سیاهکل فوران کرد چنان بلند و گسترده بود که تا قلب کارخانه‌ها رسوخ نمود و پیشروترین و آگاهترین کارگران را نیز به سمت خود جلب کرد. این‌گونه بود که محبوب کارگران و ماندگار شد سیاهکل!

رژیم شاه به بی‌رحمانه‌ترین شکلی به شکنجه و کشتار رفقای ما دست زد تا سازمان چریک‌های فدائی خلق، که جزیره آرامش و ثبات آن را برهم زده بود، نابود کند. رژیم شاه و ساواک آن، از ترفندهای گوناگونی برای تخریب فدائی استفاده کرد، رفقای ما را "خرابکار" خواند و تمام تلاش خود را به کار بست تا اخبار مبارزات و عملیات و اهداف سازمان، از چشم کارگران و زحمتکشان پنهان بماند. اما هیچ‌یک از این ترفندها کارساز نشد و هیچ تفنگی بر زمین نماند. این‌گونه ادامه یافت راه رفیقان و ماندگار شد سیاهکل!

سازمان ما با جانفشانی در راه آرمان‌های کارگری، پی‌گیرانه به مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم ادامه داد و هماهنگ با ضرورت‌های رشد مبارزه و پیشروی آن، تئوری‌های خود را نیز در پراتیک صیقل می‌داد. بعد از آن‌که رفیق حمید اشرف، بر پایه جمع‌بندی مبارزات سازمان، آغاز مرحله گذار از فعالیت چریکی به کار توده‌ای در میان کارگران را اعلام کرد، جهت‌گیری کارگری سازمان تقویت گردید و با رفتن کادرهای سازمان به درون کارخانه‌ها، گام‌های مهمی در جهت اهداف کارگری - کمونیستی سازمان برداشته شد. شوربختانه اما ساواک در سال‌های ۵۴ و ۵۵ ضربات سختی بر سازمان ما وارد آورد و برجسته‌ترین کادرها، اعضای رهبری و در راس آن رهبر برجسته سازمان رفیق حمید اشرف را از سازمان گرفت. با این ضربه، سازمان از داشتن یک رهبری سیاسی و توانا، که می‌توانست نقش مهمی بر آینده سازمان داشته باشد و تحولات درونی آن را بر وفق سنت‌های انقلابی و مارکسیستی - لنینیستی سازمان رقم زند، محروم گردید. پس از قیام درحالی‌که سازمان به بزرگترین

نیروی چپ تبدیل شده بود، اما به لحاظ نظری فاقد انسجام بود. در حالی که شرایط جدید تاکتیک‌های جدید مبارزاتی را طلب می‌کرد، سازمان فاقد چنین تاکتیک‌هایی بود. بر متن چنین شرایطی بود که عناصر ناپایداری که پس از ضربات ۵۵ دچار تردید و تزلزل شده بودند، به یک جریان اپورتونیست – رویز یونیست تمام عیار تبدیل شدند. گرایش راست و اپورتونیست اکثریت کمیته مرکزی، آشکارا جانب بورژوازی را گرفت، به مواضع حزب توده در غلطید و به همکاری با ارتجاع اسلامی روی آورد. درست در لحظاتی که سازمان ما به یک جریان قدرتمند و با نفوذ با پایگاه وسیع توده‌ای تبدیل شده بود، "اکثریت" بزرگترین ضربه را بر سازمان وارد ساخت. اما جناح انقلابی سازمان یعنی اقلیت، در سمت کارگران و زحمتکشان ایستاد و با دفاع از منافع طبقه کارگر، وفاداری به سنت‌های انقلابی سازمان، زیر پرچم مارکسیسم – لنینیسم به مبارزه آشتی ناپذیر علیه رژیم جمهوری اسلامی و نظام سرمایه‌داری ادامه داد. رژیم جمهوری اسلامی صدها تن از برجسته‌ترین رفقای عضو رهبری، کادرها، اعضا و هواداران سازمان را از ما گرفت، و هزاران تن دیگر را در زندان‌ها و زیر شکنجه به بند کشید، اما چنان‌که وحشی‌گری‌های رژیم شاه و ساواک آن، نتوانست فدائی را از صحنه مبارزه حذف کند، ددمنشی‌های رژیم جمهوری اسلامی نیز نتوانسته است وقفه‌ای در مبارزات سازمان ما ایجاد کند. سازمان فدائیان (اقلیت) در بحبوحه‌ی فرار موج‌وار خیل عظیم کسانی که خود را در صفوف کمونیست‌ها جا زده بودند و پایان کمونیسم و مارکسیسم را جار می‌زدند، محکم و استوار ایستاد و با پایبندی سرافرازانه به کمونیسم، مارکسیسم – لنینیسم و دفاع خدشه‌ناپذیر از منافع طبقه کارگر و از موضع این طبقه، دفاع از منافع عموم توده‌های زحمتکش و ستمدیده، به مبارزه‌ی بی‌امان خود علیه رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و در راه آزادی و سوسیالیسم ادامه داده است. راه نجات دیگری جز سوسیالیسم وجود ندارد، چنان‌که گفته بودند بنیان‌گذاران سازمان و رفقای ما در سیاهکل!

تمام واقعیت‌های کنونی و بحران‌های متعددی که جامعه با آن روبروست، به‌وضوح این را نشان داده است. بحران مزمن اقتصادی، اجرای بی‌چون وچرای سیاست‌های دیکته شده انحصارات مالی جهانی، تشدید استثمار و رانده شدن بیش از پیش کارگران، زحمتکشان و توده‌های تهیدست جامعه به اعماق فقر و گرسنگی نشان داده است که در چارچوب نظم موجود، نه فقط هیچ راهی برای حل این بحران یا بهبود اساسی وضعیت معیشتی کارگران و زحمتکشان متصور نیست، بلکه اوضاع از جمیع جهات روز بروز وخیم‌تر می‌شود. مادام که این رژیم بر سر کار است، مادام که سیاست‌های اقتصادی نئولیبرال در دستور کار است، هیچ‌گونه بهبود جدی در وضعیت معیشتی کارگران و زحمتکشان ایجاد نخواهد شد.

در زمینه آزادی‌های سیاسی اوضاع از این‌هم بدتر است. دیکتاتوری عریان و خفقان حاکم بر جامعه، سرکوب مستمر کارگران و زحمتکشان و آزادی‌خواهان و سلب ابتدائی‌ترین حقوق دموکراتیک مردم، از خصوصیات ذاتی رژیم مذهبی و سرمایه‌داری حاکم است و تا این رژیم بر سر کار باشد، مردم روی آزادی را نخواهند دید. ۳۷ سال تجربه حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی و جناح‌های آن، به کارگران و زحمتکشان ایران نشان داده است که این رژیم ارتجاعی، جز بیکاری، فقر، اعتیاد و تن‌فروشی، جز گرانی و فلاکت و سیه‌روزی و جز سرکوب و زندان و کشتار و کارتون‌خوایی و کودک‌خیابانی و امثال آن، ارمغان دیگری برای مردم نداشته است.

سازمان فدائیان (اقلیت) در چهل و پنجمین سالگرد حماسه سیاهکل بار دیگر تاکید می‌کند هیچ راه نجاتی برای توده مردم، جز یک انقلاب اجتماعی کارگری وجود ندارد. فوری‌ترین وظیفه‌ای که امروز در برابر ما قرار دارد، تلاش برای تشکیل طبقه کارگر و ارتقاء سطح آگاهی طبقاتی کارگران است. ایجاد کمیته‌های کارخانه و ایجاد کمیته‌های هماهنگی مخفی متشکل از کارگران یک رشته صنعتی یا خدماتی و سازماندهی اعتصابات سراسری یکی از ضرورت‌های جنبش طبقاتی و اعتلاء یابنده کارگران است که بخش پیشرو طبقه کارگر نیز در این راه گام نهاده است. با قوام‌گیری و گسترش تشکلهای رشته‌ای و سازماندهی اعتصابات رشته‌ای‌ست که زمینه اعتصابات سراسری و اعتصاب عمومی سیاسی که از ملزومات سرنگونی جمهوری اسلامی‌ست، فراهم می‌شود. با گسترش اعتصابات سراسری و تلفیق آن با تظاهرات توده‌ای و خیابانی‌ست که طبقه کارگر می‌تواند خردکننده‌ترین ضربات را بر پیکر نظم موجود وارد سازد و سرانجام با گذار به قیام مسلحانه، بورژوازی را از اریکه قدرت به زیر کشد، قدرت سیاسی را به چنگ آورد و دولت شورایی خود را مستقر سازد. تاب‌دین‌سان جامعه عمل پوشانده شود به آن‌چه که آرمان‌شان بود، حماسه سازان سیاهکل!

سازمان فدائیان (اقلیت) در چهل و پنجمین سالگرد حماسه سیاهکل، ضمن گرامی‌داشت یاد تمام رفقای فدائی که در راه آرمان‌های طبقه کارگر و اهداف کمونیستی سازمان جانفشانی کردند، بار دیگر با این رفقای پیمان می‌بندد که به مبارزه تزلزل ناپذیر خود برای برپایی یک انقلاب اجتماعی کارگری، نابودی نظم سرمایه‌داری و استقرار نظم سوسیالیستی ادامه دهد و در همه حال، پاس‌داری کند از آرمان‌های آزادی‌خواهانه و سوسیالیستی جانفشنان سیاهکل!

گرامی باد ۱۹ بهمن، چهل و پنجمین سالگرد حماسه سیاهکل
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی
زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم
سازمان فدائیان (اقلیت) – بهمن ۱۳۹۴